

rierne. Jeg tror ikke, at det vil være let gennemførligt paa een Mands Haand at samle disse to Virksomheder, som alligevel, naar alt kommer til alt, ere af væsentlig forskellig Bestaafenhed. Konsulentvirksomheden lige over for Svineslagterierne er jo nærmest en Virksomhed lige over for industriel Virksomhed. Der kræves dertil Forudsætninger, som man ikke let vil kunne fordre hos den, som skal gaa Landbruget til Haande, og jeg tror heller ikke, at man behøver en saadan Konsulent for selve Svineslagterierne. Men noget ganske andet er det, at der, naar man taler om Konsulentvirksomheden for Svineavlens, maa finde Samarbejde Sted mellem Landbruget og Svineslagterierne, at den, der skal være Konsulent, maa staa i stadig Rapport til Svineslagterierne. Deraf vil Resultatet blive, at hans Virksomhed bliver ikke alene til Gavn for Landbruget, men ogsaa kan blive det for selve Slagterierne; man maa kun ikke stille det saaledes op, at han er Konsulent for de sidste.

Hvad Mosejagen angaar, har det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) givet nærmere Oplysninger om Udvalgets Stilling til denne Sag, for hvilke jeg er ham meget taknemmelig, fordi jeg efter hans Udtalelser begynder at forstaa de Betænkkeligheder, som ere komne frem i Udvalget. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at man frygtede for, at Ledelsen af denne Sag skulde gaa over til Landhusholdnings-selskabet, og at dette derved vilde komme til at staa enten i et overordnet eller i alt Fald paa det samme Omraade i et ligeordnet Forhold til Hedeselskabet. Denne Tanke er fuldstændig fremmed for mig, der har ikke noget Nebst været Tale om at lægge Ledelsen af Mosejagen i Landhusholdnings-selskabets Haand. Naar dette Selskab har rejst Sagen, er det, fordi der er kommet Henvendelser til det fra Mosebrugere rundt om i hele Landet, men dermed har Selskabet gjort, hvad det vil kunne gøre i Mosejagen. Det vil ikke kunne tage Ledelsen af Mosejagen i sin Haand i Fremtiden, men det maa ordnes paa anden Maade, og som sagt, derom har der slet ikke været Spørgsmaal. Altsaa, Frygten for denne Eventualitet kunne vi rolig lade falde bort. Hvad Ordningen ellers angaar, vil jeg ikke komme nærmere ind derpaa nu. Vi ville saa Sagen igen for til 3dje Behandling, og skulde jeg udtale mig nu nærmere, end jeg allerede har gjort, om det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt, at Hedeselskabet tager Ledelsen af Mosejagen for hele Landet i sin Haand, vilde det meget let saa Udseende af, at det var mig, der gik mod Hedeselskabet, noget, som ligger mig

meget fjernt, da jeg selv vurderer Selskabets Virksomhed saa højt som nogen anden kan gøre det. Jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa Sagen, men kun tilføje, at jeg, naar det ærede Medlem for Ringløbing Amts 5te Valgkreds (K. Nielsen) troede at kunne udtale en bestemt Anskuelse om, hvad Dalgas havde ment om Mosejagen og Hedeselskabets Forhold dertil, ingenlunde vil undertende det ærede Medlems Ret til at tale saaledes, men ogsaa tror, at han vil give mig Ret til ved Bedømmelsen af denne Sag at holde mig til Dalgas' egne klare og tydelige Ord, saaledes som de foreligge. Saa kan man jo for Resten her hver for sig mene om Sagen, hvad man vil. Jeg har da navnlig fremhævet, at jeg ikke tror, at Hedeselskabets Bestyrelse vil gaa til at overtage denne Sag, netop fordi Dalgas har udtalt sig om den, saaledes som han har, og dette fastholder jeg. Lad mig saa kun pointere dette, at det har aldrig været min Opsattelse, hvad jeg for Resten ogsaa har udtalt, at Hedeselskabet skulde opgive den Virksomhed for Mosejagen, som det hidtil har haft. Hedeselskabet maa selv om, hvornaar det mener, den Tid er kommen, da det kan undvære Statens Støtte til Fortsættelse af denne Virksomhed. Det vil aldrig komme til at opgives Virksomheden selv, men det er muligt, at den Tid kan komme, da den kan fortsættes uden Statens Støtte, idet dets Virksomhed jo i Hovedsagen er Opdyrkning af Moser paa Hedeselskabets egne Ejendomme, og der skulde man jo en Gang komme saa vidt, at denne Opdyrkning kunde bære sig selv, naar man kommer ud over Forsøgsstadierne, dog, det faar at være, som det vil. Det, der er min Mening, er, at Hedeselskabet her skal kunne fortsætte sin Virksomhed og fortsætte den i Tillid til, at det beholder den Statsstøtte, det hidtil har haft, saa længe Selskabet mener det nødvendigt. Det, som jeg blot mener, er, at det, naar vi gaa ud over den Virksomhed, Hedeselskabet hidtil har haft for Mosejagen, naar vi gaa hen til noget nyt — og det er det virkeligt, som her er foreslaaet, det er noget nyt, baade i sit Indhold og noget nyt, fordi det gælder hele Landet, ikke alene Sjælland — ikke vil være forvarligt at lægge denne Sags Fremme i Hedeselskabets Haand. Med Hensyn til Bevillingen til Laan til Hedeselskabet har jeg nu ogsaa hørt, hvad det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) udtalte, men jeg maa sige, at jeg ingenlunde derefter er bleven klarere paa, hvilke Betingelser der i Fremtiden skulle gælde for disse Udlaan. Jeg